

ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ในสังกัดกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๓

นายพุทธิภัท ลีมติขิต
กลุ่มกฎหมาย กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ความเป็นมาของปัญหา

- พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

- ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

- ระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ความเป็นมาของปัญหา

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔

พินัย หมายถึง เงินค่าปรับที่จ่ายให้ทางราชการ

ที่มาของระเบียบ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้บัญญัติขึ้นเนื่องจากกรณีที่กฎหมายกำหนดโทษปรับ เมื่อผู้กระทำความผิดเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ถ้าผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับอันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง

หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกปรับ กักขังแทนค่าปรับพิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยต่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

“เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยฯ”

โดยกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้รับผลกระทบ มีจำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๓. พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘

ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว

เป็นความผิดทางพินัย

อัตราโทษปรับอาญา

เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย

(ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๙ แห่งพ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ)

ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานจึงได้การประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่

๑. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และ

๓. ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามประกาศกระทรวงแรงงาน ทั้ง ๓ ฉบับ ในบัญชีของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน มีดังต่อไปนี้

๑. อธิบดี
๒. รองอธิบดี
๓. ผู้ตรวจราชการกรม
๔. ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
๕. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
๖. ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน

ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

๗. ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
๘. ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน
๑๐. นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการพิเศษ
๑๑. นิติกรชำนาญการพิเศษ
๑๒. นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงานชำนาญการ
๑๓. นิติกรชำนาญการ

แนวทางการบรรยาย

ระเบียบนี้แบ่งเป็น ๗ หมวด ได้แก่

หมวด ๑ การดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามความผิดทางพินัย

หมวด ๒ การแสวงหาข้อเท็จจริง

หมวด ๓ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

หมวด ๔ การดำเนินการขององค์กรคณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

หมวด ๕ การชำระค่าปรับ การขอผ่อนชำระค่าปรับ การขอลดค่าปรับ การขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ

หมวด ๖ การดำเนินคดี อายุความ และคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ

หมวด ๗ บทเบ็ดเตล็ด

นิยาม

ตามข้อ ๔ ในระเบียบนี้
“เจ้าหน้าที่ของรัฐ”

หมายความว่า

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือ
๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔ แห่งพ.ร.บ.ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

นิยาม

“ปรับเป็นพินัย”

หมายความว่า **สั่ง**ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย”

หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

นิยาม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

นิยาม

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า

๑. ผู้อำนวยการกองพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน
๒. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
๓. ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน
๔. ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
๕. ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองความรู้ความสามารถ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงาน

นิยาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามระเบียบข้อ ๕

ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจวินิจฉัย
ปัญหาเกี่ยวกับระเบียบนี้

ตามระเบียบข้อ ๖

ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก้ความผิดทั่วไป มาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัย โดยอนุโลม ได้แก่

๑. หมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา (มาตรา ๒ - ๑๗)
๒. หมวด ๔ ความรับผิดในทางอาญา (มาตรา ๕๙ - ๗๙)
๓. หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด (มาตรา ๘๐ - ๘๒)
๔. หมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน (มาตรา ๘๓ - ๘๙)

หมวด ๑

การดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามความผิดทางพินัย

เริ่มต้นการดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามความผิดทางพินัย

พบการกระทำความผิดโดย

- ◆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า
 - ◆ มีการกล่าวหาว่า
 - ◆ ความปรากฏต่อ**เจ้าหน้าที่ของรัฐ**ว่า
- } มีการกระทำความผิดทางพินัย

ให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการพิจารณาความผิดทางพินัย
(ระเบียบข้อ ๗ วรรคหนึ่ง)

เริ่มต้นการดำเนินคดีหรือการดำเนินการตามความผิดทางพินัย

พบการกระทำความผิดโดย

- ◆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า
- ◆ มีการกล่าวหาว่า
- ◆ ความปรากฏต่อ**ข้าราชการ**หรือ**พนักงานอื่น**ในสังกัดกรมฯ

มีการกระทำความผิดทางพินัย

แจ้ง

เจ้าหน้าที่ของรัฐ**ทราบ**

ให้ ข้าราชการหรือพนักงานอื่น
(ระเบียบข้อ ๗ วรรคสอง)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๓

ความผิดทางพินัยซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการพิจารณา ได้แก่

◆ ความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แบ่งได้ ๒ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจของ**เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว** (โทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มี ๖ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานเป็น**ผู้ปฏิบัติงาน**ในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด โดยไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๑ ประกอบมาตรา ๒๖/๓) **(ปัจจุบัน คือ ช่างไฟฟ้าภายในอาคารที่ไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถนั่นเอง)**

พบการกระทำตามระเบียบข้อ ๓

๒. ฐานผู้ที่ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๔)

๓. ฐานผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๕)

๔. ฐานผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๕)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๗

๕. ฐานเป็น**ศูนย์ประเมิน**ความรู้ความสามารถที่อยู่ระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ แต่ฝ่าฝืนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๖ ประกอบมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม)

๖. ฐานเป็น**ผู้ประเมิน**ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถที่อยู่ระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ แต่ฝ่าฝืนดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๕๓/๖ ประกอบมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๓

- ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่**ต้องทำเป็นองค์คณะ** (โทษปรับเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) มี ๕ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานเป็น**ผู้จ้างงาน**ผู้ที่ไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบกิจการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท (มาตรา ๕๓/๒)

๒. ฐานดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยมิได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท (มาตรา ๕๓ ประกอบ มาตรา ๒๔)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๓

๓. ฐานดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท (มาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๔๙ วรรคสี่)

๔. ฐานดำเนินการ**เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ**ตาม**มาตรา ๒๖/๔ (๒)** โดยไม่ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถจากนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๕/๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท (มาตรา ๕๓/๓)

๕. ฐานดำเนินการ**เป็นผู้ประเมิน**โดยไม่ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินจากนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๖/๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท (มาตรา ๕๓/๓)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๗

◆ ความผิดทางพินัย พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสถานทดสอบฝีมือและการทดสอบฝีมือ แบ่งได้ ๒ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจของ**เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว** (โทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๑. ฐานผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ**ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย** ณ สถานทดสอบฝีมือตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๗ ตรี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๗๕)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๗

◆ ความผิดทางพินัย พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับสถานทดสอบฝีมือและการทดสอบฝีมือ แบ่งได้ ๒ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจของ**เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว** (โทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) มี ๒ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ**ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผย และเห็นได้ง่าย** ณ สถานทดสอบฝีมือตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๗ ตรี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๗๕)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๗

๒. ฐานไม่ยื่นคำขอออกใบแทนใบอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือแรงงาน ต่ออธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดของใบอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ ตามมาตรา ๔๗ นว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท (มาตรา ๗๕)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๓

- ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ **ต้องทำ** **เป็นองค์คณะ** (โทษปรับเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) มี ๑ ฐานความผิด คือ
ฐานดำเนินการทดสอบฝีมือ โดย ไม่มีผู้ควบคุมการทดสอบ **และ** ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๗ จั้ตวา ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท (มาตรา ๗๔)

พบการกระทำความตามระเบียบข้อ ๓

ความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับคนประจำเรือในตำแหน่งคนครัวบนเรือ มีเพียงความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่**ต้องทำเป็นองค์คณะ** (โทษปรับเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) มี ๑ ฐานความผิด เท่านั้น คือ

ความผิดฐาน**เป็นเจ้าของเรือหรือนายเรือ** ที่**จ้างงานคนประจำเรือ** **ในตำแหน่งคนครัวบนเรือ**ที่รับผิดชอบในการจัดเตรียมอาหารซึ่งไม่ผ่านมาตรฐานการฝึกอบรมและมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด ตามมาตรา ๗๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท (มาตรา ๑๐๘)

กรณีความผิดทางพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ระเบียบข้อ ๘

อธิบดี , ผู้อำนวยการ

หัวหน้าองค์คณะ (เป็นโดยตำแหน่ง)

แต่งตั้ง

อธิบดี หรือ

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งตำแหน่ง

หัวหน้าองค์คณะ

ผู้อำนวยการ

ไม่ต่ำกว่าระดับชพ.

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

เป็นองค์คณะ

อย่างน้อยสองคน

******การแต่งตั้งองค์คณะ เป็นไปตามแบบ พน.๑ ท้ายระเบียบนี้

กรณีความผิดทางพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ระเบียบข้อ ๘

กรณีองค์คณะคนใดคนหนึ่งไม่อาจพิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อประกอบเป็นองค์คณะแทน (ระเบียบข้อ ๘ วรรคสอง)

กรณีองค์คณะพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ เช่น

- ถึงแก่ความตาย
- เกษียณอายุราชการ
- ลาออก
- ถูกปลดออกจากราชการ
- ถูกไล่ออกจากราชการ
- โอน ย้าย หรือเลื่อนตำแหน่ง (ไปยังสำนักงานอื่น)

กรณีความผิดทางพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ระเบียบข้อ ๘

กรณีองค์คณะไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เช่น

- เป็นอัมพาต
- วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน

ผลของการกระทำใด ๆ ขององค์คณะที่ได้กระทำไปก่อนการแต่งตั้งองค์คณะตามวรรคสอง **ย่อมไม่เสียไป** เว้นแต่องค์คณะที่แทนจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้ (ระเบียบข้อ ๘ วรรคสาม)

กรณีความผิดทางพินัยต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

มอบหมาย

อธิบดี หรือ
ผู้อำนวยการ

เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวดำเนินการ
พิจารณาความผิดทางพินัย
(โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท)

***การมอบหมาย เป็นไปตามแบบ พน. ๒ ทำयरระเบียบนี้*

ความผิดกรรมเดียว เป็นความผิดทางพินัยหลายบท

ความผิดกรรมเดียว ความผิดทางพินัยหลายบท

**ให้ใช้บทกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดในการปรับเป็นพินัย
(ระบียบข้อ ๙ วรรคหนึ่ง)

ความผิดกรรมเดียว ความผิดทางพินัย + ความผิดอาญา

ความผิดอาญาไม่อาจเปรียบเทียบปรับได้

**ให้ระงับความผิดทางพินัย + แจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญาต่อไป

(ระบียบข้อ ๙ วรรคสอง)

ความผิดกรรมเดียว เป็นความผิดทางพินัยหลายบท

ความผิดกรรมเดียว ความผิดทางพินัย (หลายหน่วยงาน)

**ปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยสูงสุด (ของกรมพัฒนา) + แจ้งหน่วยงานที่
รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นเพื่อทราบ

(ระเบียบข้อ ๙ วรรคสาม)

ความผิดหลายกรรมต่างวาระกัน

ความผิดหลายกรรม

ทุกกรรมเป็นความผิดทางพินัย

**ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรมเรียงกระทงความผิด

(ระบียบข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)

ความผิดหลายกรรม

ทุกกรรมเป็นความผิดทางพินัย +
ความผิดอาญา

**ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรม + แจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา

ต่อไป

(ระบียบข้อ ๑๐ วรรคสอง)

ความผิดหลายกรรมต่างวาระกัน

ความผิดหลายกรรม

ทุกกรรมเป็น**ความผิดทางพินัย**
บางกรรมเป็น**ของหน่วยงานอื่น**

ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยทุกกรรม**เฉพาะของ**กรมพัฒนา** +
แจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นเพื่อทราบ

(ระเบียบข้อ ๑๐ วรรคสาม)

หมวด ๒

การแสวงหาข้อเท็จจริง

การแสวงหาข้อเท็จจริง

- ◆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า
 - ◆ มีการกล่าวหาว่า
 - ◆ ความปรากฏต่อ**เจ้าหน้าที่ของรัฐ**ว่า
- มีการกระทำความผิด
ทางพินัย

ให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่ม**การแสวงหาข้อเท็จจริง**โดยมิชักช้า
(ระเบียบข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง)

การแสวงหาข้อเท็จจริง

หลักในการแสวงหาข้อเท็จจริง

- เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร
- เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพ.ร.บ. ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามพ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามพ.ร.บ.แรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ดำเนินการแทนก็ได้

การแสวงหาข้อเท็จจริง

เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด **กระทำเพื่อ**

๑. เพื่อให้ได้มาซึ่ง**ข้อเท็จจริง**และ**พฤติการณ์ต่าง ๆ** อันเกี่ยวกับการ
กระทำความผิดทางพินัย

๒. เพื่อให้รู้ว่า**มีการกระทำความผิด**ทางพินัยหรือไม่

๓. เพื่อให้รู้ว่า**ใคร**เป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย

เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถแสวงหาข้อเท็จจริงได้ครบทั้ง ๓ องค์ประกอบ
ข้างต้นแล้ว ย่อมนำไปสู่การแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้กระทำความผิด

(ระเบียบตามข้อ ๑๑ วรรคสาม)

การแสวงหาข้อเท็จจริง

แม้ผู้ถูกกล่าวหาได้เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐก็**มีหน้าที่**ที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

(ระเบียบข้อ ๑๒)

ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจ**มีหนังสือขอความร่วมมือ**จากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐาน หรือขอให้ส่งพยานหลักฐานได้**ตามที่จำเป็น**

(ระเบียบข้อ ๑๓)

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า

ผู้กล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหา

หรือพยาน

ไม่สามารถพูดหรือได้ยิน

หรือสื่อความหมายได้

****ให้ดำเนินการจัดทำล่ามภาษามือให้** หรือจัดถาม ตอบ หรือสื่อความหมาย
โดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร

****การบันทึกปากคำผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน** เป็นไปตามแบบ พน. ๓

(ระเบียบตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง)

ล่ามภาษามือ สามารถติดต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

เว็บไซต์เดิม > ระบบอินเทอร์เน็ต > ระบบสารบรรณ

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
Department of Empowerment of Persons with Disabilities

ค้นหาโดยพิมพ์หรือใช้ Virtual คีย์บอร์ด

หน้าหลัก

สิทธิ/สวัสดิการ/บริการ

ข่าวประชาสัมพันธ์

กฎหมาย/วิชาการ

เกี่ยวกับ พก.

ผู้บริหาร

ระบบงาน พก.

ติดต่อ พก.

ล่ามภาษามือ

ล่ามภาษามือ สามารถติดต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ผู้ที่สามารถขอรับบริการล่ามภาษามือได้ /คุณสมบัติ

1. คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

ล่ามภาษามือ สามารถติดต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ผู้ที่สามารถขอรับบริการล่ามภาษามือได้ /คุณสมบัติ

1. คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
2. ผู้ดูแลคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
3. หน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่ให้บริการ

ประเภทการให้บริการ

คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย หรือผู้ดูแล มีสิทธิยื่นคำขอรับบริการล่ามภาษามือ ในกรณี ดังนี้

1. การให้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข
2. การสมัครงานหรือการติดต่อประสานงานด้านการประกอบอาชีพ
3. การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ หรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

อื่น

4. การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือการฝึกอบรม รวมทั้งเป็นผู้บรรยายโดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้จัดซึ่งมีคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเข้าร่วมด้วย

5. บริการอื่นใด การติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ และการขอรับบริการสาธารณะ ดังนี้

- 1) งานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน
- 2) การขอใบอนุญาตขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือบัตรแสดงตนอื่น ๆ ตามกฎหมาย
- 3) การจัดทำนิติกรรมสัญญาและขออนุมัติหรืออนุญาตต่าง ๆ
- 4) การขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย การให้ปากคำต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมาย และการไต่สวนเพื่อ

ระงับข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการยื่นคำฟ้องหรือคำให้การ ในชั้นศาลในฐานะเป็นโจทก์ จำเลย หรือพยานบุคคล

5) การฝึกงาน ฝึกสอน หรือการสอบวัดผล เฉพาะกรณีที่ไม่ใช่การจัดบริการในสถาบันการศึกษา

ล่ามภาษามือ สามารถติดต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ผู้ที่สามารถขอรับบริการล่ามภาษามือได้ /คุณสมบัติ

1. คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
2. ผู้ดูแลคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย
3. หน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่ให้บริการ

ประเภทการให้บริการ

คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย หรือผู้ดูแล มีสิทธิยื่นคำขอรับบริการล่ามภาษามือ ในกรณี ดังนี้

1. การให้บริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข
2. การสมัครงานหรือการติดต่อประสานงานด้านการประกอบอาชีพ
3. การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ หรือเป็นพยานในชั้นพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น
4. การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรือการฝึกอบรม รวมทั้งเป็นผู้บรรยายโดยหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนเป็นผู้จัดซึ่งมีคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเข้าร่วมด้วย
5. บริการอื่นใด การติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ และการขอรับบริการสาธารณะ ดังนี้
 - 1) งานทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน
 - 2) การขอใบอนุญาตขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือบัตรแสดงตนอื่น ๆ ตามกฎหมาย
 - 3) การจัดทำนิติกรรมสัญญาและขออนุมัติหรืออนุญาตต่าง ๆ
 - 4) การขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย การให้ปากคำต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมาย และการไต่ถามเพื่อระงับข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการยื่นคำฟ้องหรือคำให้การ ในชั้นศาลในฐานะเป็นโจทก์ จำเลย หรือพยานบุคคล
 - 5) การฝึกงาน ฝึกสอน หรือการสอบวัดผล เฉพาะกรณีที่ไม่ใช่การจัดบริการในสถาบันการศึกษา

ขั้นตอนการจัดบริการ

1. รับคำขอบริการล่ามภาษามือ (แบบ ลม.03) คนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายยื่นคำขอรับบริการล่ามภาษามือ ณ หน่วยจัดบริการล่ามภาษามือตามพื้นที่ (ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดทุกจังหวัดและองค์กรคนพิการที่เป็นหน่วยจัดบริการ)

2. ตรวจสอบเอกสารและพิจารณาคำขอรับบริการล่ามภาษามือ ประเภทแบบ ลม.03 เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอแล้วให้ตรวจสอบความถูกต้องโดยพิจารณาจากเอกสารดังต่อไปนี้

1) บัตรประจำตัวคนพิการ

2) บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ดูแล (กรณีที่มีผู้ดูแลคนพิการเป็นผู้ยื่นคำขอแทนคนพิการ)

3) หนังสือขอรับการสนับสนุนล่ามภาษามือ (กรณีหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งมีหน้าที่ให้บริการ ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านการประกอบอาชีพ/สมัครงาน กล่าวโทษร้องทุกข์กล่าวโทษ/คดีความ ในชั้นพนักงานสอบสวน อาจดาเนินการยื่นขอ แทนคนพิการหรือ ผู้ดูแลคนพิการได้แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือว่าไม่มีงบประมาณหรือมีไม่เพียงพอที่จะจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายอื่นแก่ล่ามภาษามือ)

3. ติดต่อประสานจัดหาล่ามภาษามือ เจ้าหน้าที่ประสานติดต่อจัดหาล่ามภาษามือในพื้นที่จังหวัดก่อน หากไม่มีล่ามภาษามือ ในพื้นที่ให้ประสานติดต่อขั้พื้นที่จังหวัดใกล้เคียงก่อน โดยสามารถดูข้อมูลล่ามภาษามือได้ทางเว็บไซต์ www.dep.go.th หรือประกาศคณะอนุกรรมการฯ เรื่อง การจัดแจ้งเป็นล่ามภาษามือชุมชน

4. แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอรับบริการ (ภายใน 3 วัน) ในกรณีคำขอไม่ถูกต้องให้แจ้งผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. ล่ามภาษามือให้บริการตามคำขอ

6. ล่ามภาษามือรายงานผลการให้บริการต่อหน่วยจัดบริการ (แบบ ลม.04) เมื่อล่ามภาษามือได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นล่ามภาษามือแล้ว ให้ล่ามภาษามือรายงานผลการปฏิบัติงาน ต่อหน่วยจัดบริการ ตามแบบรายงานผลการปฏิบัติงานล่ามภาษามือ (ลม.04) พร้อมส่งหลักฐานการเบิกจ่ายค่าตอบแทน (ใบสำคัญรับเงิน/ใบเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ) โดยเร็วภายใน 7 วัน

7. หน่วยจัดบริการตรวจสอบรายงานผลการปฏิบัติงาน แบบ ลม 03 – ลม 05 และดำเนินการเบิกจ่ายค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นให้ล่ามภาษามือทันทีที่ได้รับเอกสารครบถ้วนและถูกต้อง ยกเว้นหน่วยจัดบริการล่ามภาษามือที่เป็นหน่วยงานราชการให้จ่ายค่าตอบแทนโดยเร็ว และเก็บเอกสารหลักฐานทางการเงิน ใบสำคัญรับเงิน ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน แบบ บก.111 ไว้ให้ สตง.หรือตรวจสอบภายในตรวจตามระเบียบราชการ

ล่ามภาษามือ สามารถติดต่อกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

วิธีการขอรับบริการ

1. คนพิการทางการได้ยินหรือผู้ดูแลคนพิการที่ประสงค์จะขอใช้บริการล่ามภาษามือสามารถยื่นคำขอรับบริการล่ามภาษามือได้ ณ หน่วยจัดบริการล่ามภาษามือ โดยจะต้องติดต่อยื่นขอรับบริการ ตามแบบขอรับบริการล่ามภาษามือ (ลม.03) โดยเร็วที่สุด เมื่อรู้ว่าจะต้องใช้บริการล่ามภาษามือ หรือแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 3 วัน ในวันและเวลาราชการ วันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 08.30 - 16.30 น. ยกเว้นกรณี ดังต่อไปนี้

- 1) ประสบอุบัติเหตุ
- 2) ป่วยหนักต้องไปพบแพทย์
- 3) มีคดีความ

2. การยื่นขอรับบริการให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการยื่นคำขอ ดังนี้

- 1) เดินทางมายื่นด้วยตนเอง ณ หน่วยจัดบริการ
- 2) ทางโทรศัพท์, Line ,SMS, โทรสาร (FAX)
- 3) ทางหนังสือ เอกสารจากหน่วยงานที่ให้บริการ
- 4) ทางอินเทอร์เน็ตหรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กำหนด

หน่วยบริการล่ามภาษามือ 87 แห่ง ได้แก่

1. สนง. พมจ. 76 จังหวัด
2. องค์กรคนพิการที่ได้รับการประกาศเป็นหน่วยบริการล่ามภาษามือ 11 องค์กร

การแสวงหาข้อเท็จจริง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

ได้แก่ ภาษาถิ่น สามารถแบ่งตามภาค ก็จะมีภาษาไทยถิ่นใหญ่ ๆ ๔ ภาษา

๑. ภาษาไทยถิ่นกลาง
๒. ภาษาไทยถิ่นเหนือ
๓. ภาษาไทยถิ่นอีสาน และ
๔. ภาษาไทยถิ่นใต้

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง ปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า

ผู้กล่าวหา

ผู้ถูกกล่าวหา

หรือพยาน

ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทย

หรือสามารถพูดหรือเข้าใจ**เฉพาะ**

ภาษาไทยท้องถิ่น หรือภาษาถิ่น

+ **ไม่มีล่าม**

****ให้ดำเนินการจัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า**

(ระเบียบตามข้อ ๑๔ วรรคสาม)

การแสวงหาข้อเท็จจริง

กรณีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นผู้กล่าวหา
ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยาน

การดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงต้องคำนึงถึง
การคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญตาม
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ

วิธีการถามปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี

๑. ให้**แยกกระทำเป็นส่วนลับ**ในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
๒. ให้มี**นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ** และ**พนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็ก**นั้น และ
๓. ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะต้อง**แจ้ง**ให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการทราบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก**ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือคุ้มครองและได้รับการเยียวยาความเสียหายตามกฎหมาย**

กรณีความผิดทางพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ ระเบียบข้อ ๘

ปัจจุบัน **สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม** จะเป็นหน่วยงานที่รับคำขอขึ้นทะเบียนบุคคลผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา **ซึ่งจะมีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติหน้าที่ทุกจังหวัด**

โดยมี ๔ หน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

๑. กระทรวงมหาดไทย
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๓. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๔. สำนักงานศาลยุติธรรม

หมวด ๓

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว

ความผิดทางวินัยที่อยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว
(โทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) ได้แก่

๑. ความผิดทางวินัยตามมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ และมาตรา ๕๓/๖ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒. ความผิดตามมาตรา ๗๕ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน

(ระเบียบข้อ ๑๕)

การแจ้งข้อกล่าวหา

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

พบเห็นบุคคลใดกำลังกระทำความผิดทางพินัย

หรือ

มีพยานหลักฐานที่ได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริง

ซึ่ง**แทบไม่มีความสงสัยว่า**บุคคลนั้นได้กระทำ

ความผิดทางพินัย

**ให้เจ้าหน้าที่แจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือด้วยวาจา

(ระเบียบข้อ ๑๖)

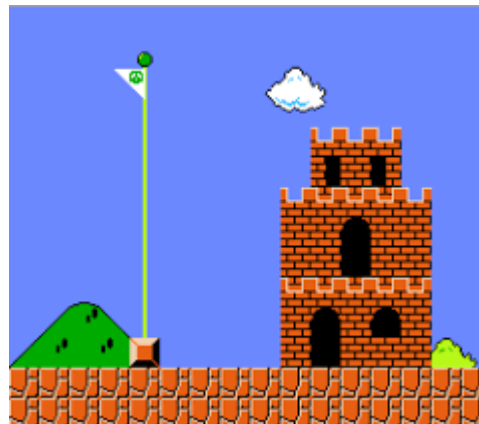
องค์ประกอบของหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

- (๑) **วันที่และสถานที่**ในการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๒) **ชื่อและที่อยู่**ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) **ข้อเท็จจริง**ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย **วัน เวลา** และ**สถานที่**ในการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ (ถ้ามี)
- (๔) **ข้อกฎหมาย** โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ
- (๕) ระบุสถานที่ในการ**จัดส่งหรือช่องทางการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์**
- (๖) แจ้งสิทธิในการ**แต่งตั้งทนายความ**หรือบุคคลอื่นใด ตามข้อ ๑๙
- (๗) แจ้งสิทธิในการ**ให้การหรือให้ถ้อยคำ**ในภายหลัง **ภายในสามสิบวัน** นับแต่วันที่
ได้รับแจ้ง

องค์ประกอบของหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้แทนที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ผู้แทนนิติบุคคล สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้จากหนังสือรับรองนิติบุคคลซึ่งคัดได้จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า)

กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ตามระเบียบข้อ ๑๗

เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ แจ้งข้อกล่าวหาแก่บุคคลผู้กระทำความผิดทางพินัยแล้ว บุคคลดังกล่าวย่อมจะเปลี่ยนฐานะจากผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อผู้ถูกกล่าวหา → ให้การรับสารภาพ + มิได้มีข้อโต้แย้ง

↓
บันทึกการรับสารภาพและการไม่โต้แย้งไว้
+ ให้ผู้ถูกกล่าวหา **ลงนาม** ไว้เป็นหลักฐาน
ตามแบบ พน. ๕ แนบท้ายระเบียบ

กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ตามระเบียบข้อ ๑๗

ออก
เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียว → คำสั่งปรับเป็นพินัย
ตามข้อ ๒๑

** การออกคำสั่งปรับเป็นพินัยซึ่งทำเป็นองค์คณะ ต้องมีการเสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่ง ตามหมวด ๔ ต่อไป

สิทธิในการแจ้งหนังสือต่าง ๆ ตามระเบียบข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง

ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น มีสิทธิยื่น **แจ้ง** หรือ **ส่ง**

ไม่ว่า

คำร้อง

คำรับสารภาพ

คำชี้แจง

คำแก้ข้อกล่าวหา

คำปฏิเสธข้อกล่าวหา

หนังสือหรือเอกสารอื่นใด

ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

ก็ได้

สิทธิในการแจ้งหนังสือต่าง ๆ ตามระเบียบข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง

ติดต่อ

เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใด

โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ต่อเมื่อ ได้รับความยินยอม**หรือ**การร้องขอ**

จากผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลนั้น

กรณีผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือยอมรับสารภาพด้วยวาจา ตามระเบียบข้อ ๑๘

เมื่อผู้ถูกกล่าวหา

ชี้แจงข้อกล่าวหา หรือยอมรับสารภาพ**ด้วยวาจา**
+ มิได้มีข้อโต้แย้ง

จัดทำคำชี้แจง หรือคำรับสารภาพ**เป็นหนังสือ**
และการไม่โต้แย้งไว้

+ ให้ผู้ถูกกล่าวหา**ลงนาม**ไว้เป็นหลักฐาน
ตามแบบ พน. ๖ แบบท้ายระเบียบ

สิทธิแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่น ตามระเบียบข้อ ๑๙

ในการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอาจ **ไม่ต้อง** ชี้แจงหรือแก้
ข้อกล่าวหาด้วยตนเองก็ได้

โดยผู้ถูกกล่าวหา **มีสิทธิแต่งตั้ง**

๑. ทนายความ หรือ

๒. บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว

****ให้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแทนตนหรือร่วมกับตนก็ได้**

(ระเบียบข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง)

กรณีผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริต

ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง

ถ้าปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริต

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ**ระงับ**การแสวงหาข้อเท็จจริงไว้

จนกว่าผู้นั้นจะหายวิกลจริต

แต่ในกรณีที่คดีขาดอายุความ**ก่อนผู้นั้นจะหายวิกลจริต ให้**มีคำสั่งยุติเรื่อง**ตามข้อ

๒๓ + **จำหน่ายคดีออกจากสารบบ**

(หมายเหตุ อายุความความผิดทางพินัย คือ ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด
ตามม.๑๑ แห่ง พ.ร.บ.ปรับเป็นพินัย)

กรณีผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริต

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๐/๒๕๐๙

ศาลฎีกาโดยที่ประชุมใหญ่เห็นว่า คำว่า บุคคลวิกลจริตตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๙ นั้น มิได้หมายเฉพาะถึงบุคคลผู้มีจิตผิดปกติหรือตามที่เข้าใจกันทั่ว ๆ ไปว่าเป็นบ้า เทียบอาละวาด นั่งซิม หรือพูดเพ้อเจ้อโดยไม่มีเหตุผลเท่านั้นไม่ แต่หมายรวมถึงบุคคลที่มีกิริยาอาการผิดปกติเพราะสติวิปลาส คือ ขาดความรำลึก ขาดความรู้สึกรู้สึก และขาดความรับผิดชอบด้วย เพราะบุคคลดังกล่าวนี้ไม่สามารถประกอบกิจการงานของตนหรือประกอบกิจส่วนตัวของตนได้ทีเดียว

กรณีผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริต

ศาสตราจารย์จิตติ ติงศรัทธี ประมาจารย์ทางด้านกฎหมายอาญา
ให้ความหมายคำว่า บุคคลวิกลจริต คือ

“บุคคลที่จิตใจไม่ปกติ ไม่เพียงแค่อึดใจเพื่อน ไม่ว่าจะเกิดจากโรค
หรือโดยกำเนิดก็ตาม **แต่ต้องถึงขนาดไม่สามารถใช้สติตัดสินใจอะไร
ถูกหรือผิด ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือฐานะ
ของเขา** บุคคลวิกลจริตนี้จึงต้องมีอาการอย่างหนักจนไม่สามารถจัดการ
งานเก่าของเขาไปได้ในทางที่ควร”

การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ตามระเบียบข้อ ๒๐

ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย

การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐ **ต้องคำนึงถึง**
ข้อเท็จจริงตาม (๑) เพื่อกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น

จึงพิจารณาตาม (๒) (๓) และ (๔) **เพื่อเป็นเหตุในการลดหรือ**
เพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัยได้ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงตามบทบัญญัติ
ของกฎหมายในฐานความผิดนั้น

การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย

กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัย → **ได้รับผลประโยชน์**จากการกระทำความผิดทางพินัย

การกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัย **ต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ**
แต่ไม่เกินอัตราชั้นสูงที่กฎหมายนั้นบัญญัติไว้

ตัวอย่าง ช่างไฟฟ้าได้รับเงินเดือนจากการปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ วันละ ๕๐๐ บาท การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยย่อมสามารถกำหนดได้ไม่เกินอัตราชั้นสูงสุด เป็นเงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท ตามม.๕๓/๑

การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย

กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัย

๑. มีฐานะยากจน และ

๒. กระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว

****ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาท หรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้**

พินกำหนดระยะเวลาชี้แจงหรือแก้ไขข้อกล่าวหา ระเบียบข้อ ๒๑

เมื่อ**พินกำหนดระยะเวลา**ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องชี้แจงหรือแก้ไขข้อกล่าวหา
เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องพิจารณา ๒ องค์ประกอบร่วมกัน ดังนี้

๑. **ไม่ว่า** ผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ไขข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ตาม +
๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาคำชี้แจงหรือคำแก้ไขข้อกล่าวหาและ
ข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการดังต่อไปนี้

หากกระทำความผิดทางวินัย**จริง** ให้**มีคำสั่งปรับเป็นวินัย**ตามข้อ ๒๒

พินกำหนดระยะเวลาชี้แจงหรือแก้ไขข้อกล่าวหา

เหตุซึ่งทำให้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับผิดชอบ ได้แก่

- ผู้ถูกกล่าวหา**มิได้**กระทำความผิดทางพินัย หรือ
- มีเหตุที่ไม่ต้องรับโทษ หรือ
- คดีขาดอายุความ

**ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเสนออธิบดีหรือผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาให้
ความเห็นในการยุติเรื่องและแจ้งความเห็นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ**มีคำสั่งยุติเรื่อง**
ตามข้อ ๒๓ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหา**ทราบ**

ระยะเวลาการพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน **๓๐ วัน**

****หากมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้** ทำให้การพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จ

อธิบดีหรือ

ผู้อำนวยการ

มีอำนาจ**ขยายระยะเวลา**ได้

ครั้งละไม่เกิน **๓๐ วัน**

##ขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน **๒ ครั้ง** ($30 + 30 = 60$ วัน)

สรุป ระยะเวลาการพิจารณาและออกคำสั่งทั้งหมด **๙๐ วัน**

(ระยะเวลา ปกติ $30 +$ ขยาย $60 = 90$ วัน)

ระยะเวลาการพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน ย่อมไม่สามารถขยายระยะเวลาได้อีก

↳ **เว้นแต่** จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการ
ปรับเป็นพินัย ที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็น
พินัย

(ระเบียบข้อ ๒๑ วรรคสอง)

คำสั่งปรับเป็นพินัย ระเบียบข้อ ๒๒

ให้ทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียด ตามแบบ พน. ๗

(๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย

(๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามกฎหมายบัญญัติและจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่กำหนดให้ชำระ

(๓) ระยะเวลาในการชำระ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่ได้รับแจ้ง

(๔) การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

คำสั่งปรับเป็นพินัย

- (๕) สิทธิในการยื่นคำร้องต่อศาลในการขอลดค่าปรับทางพินัย การขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย หรือสิทธิในการยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในการขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย
- (๖) ระบุสถานที่ให้ชำระ หรือกำหนดช่องทางการชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวงและรายละเอียดอื่นใดตามที่เห็นสมควรอันทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำความผิดพินัยและเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา
- (๗) วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย และลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คำสั่งยุติเรื่อง ระเบียบข้อ ๒๓

ให้ทำเป็นหนังสือและต้องมีรายละเอียด ตามแบบ พน. ๘

- (๑) ข้อเท็จจริงและเหตุผลในการสั่งยุติเรื่อง
- (๒) วัน เดือน ปี ที่สั่งยุติการปรับเป็นพินัย และลายมือชื่อ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ

วิธีแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย / คำสั่งยุติเรื่อง ระเบียบข้อ ๒๔

แจ้ง

คำสั่งปรับเป็นพินัย

คำสั่งยุติเรื่อง

ด้วยวิธีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

- บุคคลธรรมดา

(หลักฐานทางทะเบียนราษฎร) หรือ

- นิติบุคคล

(หลักฐานทางทะเบียนนิติบุคคล) หรือ

- ตามที่อยู่ที่ได้แจ้งไว้ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ

วิธีแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย / คำสั่งยุติเรื่อง

คำว่า “ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้ง ตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ”

ตัวอย่าง เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งปรับเป็นพินัย เมื่อวันที่ **๑ มีนาคม ๒๕๖๗** คำสั่งไปถึงผู้ถูกกล่าวหา ในวันที่ **๗ มีนาคม ๒๕๖๗** และ**ในทะเบียนตอบรับ/EMS** ลงวันที่ **๗ มีนาคม ๒๕๖๗** จะต้องนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ **๗** (วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ) ไปอีก **๑๕** วัน ($๗ - ๒๑ = ๑๕$ วัน) ซึ่งครบ **๑๕** วัน คือ วันที่ **๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗**

ดังนั้น ต้องถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งคำสั่ง ในวันที่ **๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗** และครบกำหนดชำระค่าปรับ **๓๐** วันนับแต่ได้รับแจ้ง ในวันที่ **๑๙ เมษายน ๒๕๖๗** (๒๑ มีค.- ๑๙ เมย. = ๓๐ วัน)

วิธีแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย / คำสั่งยุติเรื่อง

การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารใดเป็นการเฉพาะ

ไม่ว่า

- การแจ้ง
- การยื่น
- การส่ง

ให้บุคคลนั้น **ณ ภูมิลำเนา** หรือ
ที่อยู่ที่ปรากฏตาม**หลักฐานทางทะเบียน**
ตามกฎหมายว่าด้วย**ทะเบียนราษฎร** หรือ
ทะเบียนนิติบุคคล

****ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบแล้ว**

(ระเบียบข้อ ๒๔ วรรคสอง)

วิธีแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย / คำสั่งยุติเรื่อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๘๐๘/๒๕๕๙

การบอกกล่าวบังคับจำนองเป็นการแสดงเจตนาอย่างหนึ่ง ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "การแสดงเจตนาที่กระทำต่อบุคคลซึ่งมิได้อยู่เฉพาะหน้าให้ถือว่ามิผลนับแต่เวลาที่การแสดงเจตนา นั้นไปถึงผู้รับการแสดงเจตนา..." ถ้อยคำว่า "ไปถึง" นั้น หมายความว่า ได้มีการแสดงเจตนาโดยมีเจตหมายบอกกล่าวบังคับจำนองไปยังลูกหนี้ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกรางานของลูกหนี้

แม้ขณะเจตหมายบอกกล่าวไปถึง **ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกรางานของลูกหนี้** จะไม่พบลูกหนี้หรือไม่มีผู้ได้รับไว้ ก็ถือว่าผู้รับจำนองมี **เจตหมาย** บอกกล่าวบังคับจำนอง **ไปถึงลูกหนี้โดยชอบแล้ว** ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง

วิธีแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัย / คำสั่งยุติเรื่อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๗๘๕/๒๕๓๙

โจทก์ส่งหนังสือบอกเลิกสัญญาโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงจำเลยตามภูมิลำเนา เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ส่งหนังสือบอกเลิกสัญญาให้จำเลยไม่ได้ โดยรายงานเหตุขัดข้องว่า “ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่” เกิดจากการที่จำเลย หลีกเลี้ยงไม่ยอมรับหมาย

ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์นำหนังสือบอกเลิกสัญญาไปส่งให้จำเลย ที่ ภูมิลำเนาของจำเลยอันเป็นการส่งอย่างเป็นทางการ แม้จะไม่พบจำเลยและไม่มีผู้ได้รับไว้ แต่ก็ถือได้ว่า หนังสือบอกเลิกสัญญาของโจทก์ได้ไปถึงจำเลย

พฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้กระทำความผิด

หากผู้ถูกกล่าวหา**มี**พฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้
นั้น ทำให้ไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
กฎหมาย กฏ หรือคำสั่งได้

ให้ผู้**นั้น**มีคำขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อ**ขยายระยะเวลาและดำเนินการ**
ส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ **โดยยื่นคำขอภายในสิบห้าวัน** นับแต่
พฤติการณ์เช่นว่านั้นสิ้นสุดลง

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ**แจ้งผล**การพิจารณาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามแบบ
พน. ๙ ท้ายระเบียบนี้

(ระเบียบข้อ ๒๕)

พฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้กระทำความผิด

ตัวอย่างเช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๒/๒๕๐๖

การที่จำเลยไปอยู่ต่างประเทศโดยไม่ทราบว่าตนถูกฟ้องและถูกศาลพิพากษาให้แพ้คดี ย่อมถือได้ว่าเป็นพฤติการณ์นอกเหนือที่ไม่อาจบังคับได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๓๓๑/๒๕๔๐

การที่โจทก์ได้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้อง หมายนัดสืบพยานโจทก์และคำบังคับให้จำเลยที่บ้านซึ่งจำเลยและครอบครัวไม่ได้พักอาศัยอยู่ โดยจำเลยให้บุคคลอื่นเช่า

พฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดจากความผิดของผู้กระทำความผิด

ตัวอย่าง พฤติการณ์ที่จำเป็นอัน**เกิด**จากความผิดของ**ผู้กระทำความผิดเอง**

เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๖๒๕/๒๕๕๘

การที่จำเลยที่ ๒ หลบหนีคดีอาญาไปนอกราชอาณาจักร **เป็นเหตุที่เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ ๒ เอง** จะนำมาอ้างในทำนองว่าเป็นพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้เพื่อขอให้พิจารณาคดีในสำนวนของจำเลยที่ ๒ ใหม่หาได้ไม่

หมวด ๓

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ความผิดทางพินัยที่อยู่ในอำนาจ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องทำเป็นองค์คณะ (โทษปรับเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) ได้แก่

๑. ความผิดทางพินัย ตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓/๒ และมาตรา ๕๓/๓ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒. ความผิดทางพินัยตามมาตรา ๗๔ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน

๓. มาตรา ๑๐๘ ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานทางทะเล

(ระเบียบข้อ ๒๖)

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๒๗ ให้นำความในข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินการขององค์คณะ โดยอนุโลม

(ระบียบข้อ ๒๗)

ข้อ ๑๗ ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่น ชี้แจง แก้อ้อกล่าวหา หรือรับสารภาพ ด้วยวาจา

ข้อ ๑๙ สิทธิในการแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะ และ กรณีผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นผู้วิกลจริต

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๒๐ การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย

ข้อ ๒๑ ขั้นตอนการพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๒๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยให้ทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๒๓ คำสั่งยุติเรื่องให้ทำเป็นหนังสือ

ข้อ ๒๔ วิธีการแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๒๕ การขยายระยะเวลาในการดำเนินการปรับเป็นพินัย

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

หัวหน้าองค์คณะ มีหน้าที่จัดให้มีการประชุมองค์คณะ
ครั้งแรกภายใน **๑๕ วัน** นับแต่วันที่หัวหน้าองค์คณะได้รับแจ้งคำสั่ง
แต่งตั้ง

ในกรณีที่ไม่อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงาน
เหตุผลและความจำเป็นให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการทราบและเร่งรัด
ให้ดำเนินการโดยเร็ว

(ระเบียบข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง)

การดำเนินการขององค์คณะที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

หัวหน้าองค์คณะ มีหน้าที่จัดให้มีการประชุมองค์คณะ
ครั้งแรกภายใน **๑๕ วัน** นับแต่วันที่หัวหน้าองค์คณะได้รับแจ้งคำสั่ง
แต่งตั้ง

ในกรณีที่ไม่อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนดให้รายงาน
เหตุผลและความจำเป็นให้อธิบดีหรือผู้อำนวยการทราบและเร่งรัด
ให้ดำเนินการโดยเร็ว

(ระเบียบข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง)

การประชุมองค์คณะ

เมื่อองค์คณะดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเสร็จแล้ว

สอบถาม

หัวหน้าองค์คณะ

องค์คณะ**ทีละคน**เพื่อให้ความเห็นและลงมติ
ในทุกประเด็นที่พิจารณา

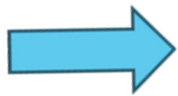
หัวหน้าองค์คณะ จะออกความเห็นและลงมติ**เป็นคนสุดท้าย**

“โดยมติให้ถือตามเสียงข้างมาก”

การประชุมองค์คณะ

ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน

ให้ลงมติใหม่โดยพลันอีกครั้ง

ถ้าคะแนนยังเท่ากันอีก

ให้องค์คณะวินิจฉัย**ในทางที่เป็นคุณ**

แก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่าผลร้าย

เช่น องค์คณะมี ๔ คน (๒ เสียง ลงโทษปรับ) อีก (๒ เสียง ยุติเรื่อง) ดังนั้น

องค์คณะต้องวินิจฉัยว่า **ควรมุติเรื่อง** เพราะเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา

การประชุมองค์คณะ

การพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัย

หัวหน้าองค์คณะและองค์คณะจะ**งดออกเสียง**มิได้

องค์คณะคนใดลงมติไม่เห็นด้วยกับเสียงข้างมาก

มีสิทธิทำความเห็นแย้งได้ โดยให้แนบไว้ในสำนวน

ขององค์คณะด้วย

(ระเบียบข้อ ๒๘ วรรคสองและสาม)

การแจ้งข้อกล่าวหา ระเบียบข้อ ๒๙

เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานชัดเจนว่า

บุคคลใดได้กระทำความผิดทางวินัย

องค์คณะมีมติเห็นว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดทางวินัย

แจ้ง

อธิบดีหรือผู้อำนวยการทราบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ

และต้องมีรายละเอียดอันเป็นสาระสำคัญ ตามแบบ พน. ๑๐

องค์ประกอบของหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

- (๑) **วันที่และสถานที่**ในการแจ้งข้อกล่าวหา
- (๒) **ชื่อและที่อยู่**ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) **ข้อเท็จจริง**ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย **วัน เวลา** และ**สถานที่**ในการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานเชิงประจักษ์ (ถ้ามี)
- (๔) **ข้อกฎหมาย** โดยระบุมাত্রาที่บัญญัติความผิดทางพินัย พร้อมอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ
- (๕) ระบุสถานที่ในการ**จัดส่ง**หรือ**ช่องทางการติดต่อสื่อสาร**ทางอิเล็กทรอนิกส์
- (๖) แจ้งสิทธิในการ**แต่งตั้งทนายความ**หรือบุคคลอื่นใด ตามข้อ ๑๙
- (๗) แจ้งสิทธิในการ**ให้การ**หรือ**ให้ถ้อยคำ**ในภายหลัง **ภายในสามสิบวัน** นับแต่วันที่
ได้รับแจ้ง

องค์ประกอบของหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา

กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้แทนที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ผู้แทนนิติบุคคล สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้จากหนังสือรับรองนิติบุคคลซึ่งคัดได้จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า)

หมวด ๕

การชำระค่าปรับ การขอผ่อนชำระค่าปรับ
การขอลดค่าปรับ การขอทำงานบริการสังคมหรือ
ทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ

การชำระค่าปรับ ระเบียบข้อ ๓๐

“ก่อนที่จะชำระค่าปรับเป็นพินัย”

หากความปรากฏต่ออธิบดี ผู้อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัย **ตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย**

↳ **ระงับ** การรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและ **ส่งสำนวน** ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามกฎหมายนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๙

หมายเหตุ เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ทราบว่า การกระทำ ความผิดทางพินัยเป็นความผิด ตามกฎหมายอื่น ซึ่งมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า เนื่องจาก ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ว่า ความผิดทางพินัยนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายอื่น ซึ่งมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย

การชำระค่าปรับ

หากได้มีชำระค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะ**เป็นบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่**

↳ ให้ความผิดทางพินัยสำหรับการกระทำความผิดพินัยในบทอื่นเป็น**อภัย**

(เป็นหลักการสำคัญที่กำหนดว่าหน่วยงานของรัฐ**ไม่สามารถ**ดำเนินคดีในการกระทำความผิดเดียวกันนั้นซ้ำได้อีก เมื่อได้มีการชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ว่าจะ**ทั้งหมด**หรือ**บางส่วน**แล้ว)

การชำระค่าปรับ ระเบียบ ข้อ ๓๑

ผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัย **ณ สถานที่** หรือ **โดยวิธีการชำระระบบอิเล็กทรอนิกส์**ตามช่องทางที่กำหนดไว้ในคำสั่งปรับเป็นพินัย

เมื่อผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับ**ครบถ้วน** ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมี**คำสั่งยุติเรื่อง**ตามข้อ ๒๓

หากคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ + ชำระค่าปรับครบถ้วน**ก่อน**มีการฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ**แจ้ง**พนักงานอัยการทราบเพื่อ**ยุติการดำเนินการฟ้องคดี**ต่อไปด้วย

การขออนุญาตชำระค่าปรับ ระเบียบข้อ ๓๒

ผู้กระทำความผิดทางพินัย อาจยื่นคำร้องต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อ
ขออนุญาตชำระก็ได้ ตามแบบ พน. ๑๑ แบบท้ายระเบียบนี้

โดยผู้กระทำความผิดทางพินัย ต้องแสดง

- หลักฐานเกี่ยวกับฐานะทางการเงิน
- รายได้
- รายจ่าย และ
- ภาระหนี้สินทั้งหมด หรือ
- เหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ทำให้ไม่สามารถชำระค่าปรับในคราวเดียวได้

การขอผ่อนชำระค่าปรับ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า

“ผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงการชำระค่าปรับเป็นพินัย”

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยเป็นรายงวด

โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ ๓ ประการร่วมกัน ดังต่อไปนี้

๑. หลักฐานทางการเงิน
๒. ต้องไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัวมากจนเกินไป
๓. กำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระ

การขอผ่อนชำระค่าปรับ

กำหนดระยะเวลาการผ่อนชำระ มี ๒ เงื่อนไข คือ

๑. **งวดสุดท้าย** ต้องกำหนดให้ชำระ ไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนครบกำหนดอายุความ

๒. ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

*หากผู้กระทำความผิดทางพินัย ผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้การผ่อนชำระ **เป็นอันยกเลิก**

****หากไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาให้ดำเนินการ **จัดส่งสำนวน** ให้พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป**

การขอลดค่าปรับ ระเบียบข้อ ๓๓

เงื่อนไขการขอลดค่าปรับ

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัยและไม่มีการโต้แย้งคำสั่งปรับเป็นพินัยไว้
๒. ผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งเป็น**บุคคลธรรมดา**และกระทำความผิดทางพินัย
๓. **ยื่นคำร้องขอ**พร้อม**หลักฐาน**ที่แสดงโดยชัดแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามเหตุดังต่อไปนี้

๓.๑ มีความยากจนเหลือทนทาน หรือ

๓.๒ มีความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต

๔. เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้คำร้อง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยมีเหตุอันสมควร ให้ดำเนินการ**ยื่นคำร้องต่อศาล**ที่มีเขตอำนาจหรือศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป (ศาลแขวง เนื่องจากอัตราโทษปรับไม่เกิน ๖ หมื่นบาท)

ที่มาของคำว่า ยากจนเหลือหนทาน

ท่านอาจารย์ บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ประธานกรรมการ เล่าให้ที่ประชุมฟังว่า ในอดีตเคยมีบทสัมภาษณ์ท่านพระยาอรรธการีร์นิพนธ์ อดีตรัฐมนตรีหลายกระทรวงและอดีตอธิบดีกรมอัยการ ท่านเล่าว่าสมัยเป็นอัยการเคยทำคดีหนึ่งเป็น **คนงานยากจนชาวจีนพักอาศัยอยู่ในเพิงข้างถนนกระทำ ความผิดลักทรัพย์เล็กน้อย ในช่วงเวลาฤดูหนาว** สารภาพว่าทำไปเพราะสุดจะทนทานกับความหนาว **ในขณะนั้นได้** ท่านเจ้าคุณอรรธการีร์นิพนธ์ จึงสั่งฟ้องโดยขอให้ศาลลงโทษสถานเบาและรอลงอาญา ผิดวิสัยอัยการทั่วไปที่มักขอให้ศาลลงโทษบทหนักไว้ก่อน

การสั่งฟ้องเช่นนี้ทำให้ท่านเจ้าคุณถูกเจ้านายของท่าน คือ **พระยาอรรธการีร์นิพนธ์** อธิบดีกรมอัยการสมัยนั้น เรียกเข้าพบเพื่อถามว่าทำไมเขียนฟ้องอย่างนี้ ท่านเจ้าคุณอรรธการีร์นิพนธ์ ก็อธิบายแนวคิดของท่านให้เจ้านายฟัง

เงื่อนไขการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์

แทนค่าปรับเป็นพินัย ตามระเบียบ ข้อ ๓๓

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัยและไม่มีการโต้แย้งคำสั่งปรับเป็นพินัยไว้
๒. ผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่ง**เป็นบุคคลธรรมดา**และกระทำความผิดทางพินัย
๓. **ยื่นคำร้องขอ**พร้อม**หลักฐาน**ที่แสดงโดยชัดแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามเหตุดังต่อไปนี้

๓.๑ มีความยากจนเหลือทนทาน หรือ

๓.๒ มีความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต หรือ

๓.๓ ไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

๔. เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้คำร้อง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยมีเหตุอันสมควร ให้ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจหรือศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป (ศาลแขวง เนื่องจากอัตราโทษปรับไม่เกิน ๖ หมื่นบาท)

หมวด ๖
การดำเนินคดี อายุความ
และคดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ

การดำเนินคดี

เมื่อผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับคำสั่งปรับเป็นพินัยโดยชอบแล้ว
➔ ได้**ปฏิเสธ**ข้อกล่าวหา หรือ**ไม่ชำระค่าปรับ**ภายในกำหนดระยะเวลา

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมพยานหลักฐานทั้งหมด
เสนอ ➔ **อธิบดี** หรือ**ผู้อำนวยการ** เพื่อจัดส่งสำนวน

↓
ให้**พนักงานอัยการ**ที่อยู่ในเขตอำนาจรับผิดชอบ
ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล

**** ต้องจัดส่งสำนวนให้พนักงานอัยการก่อนวันครบกำหนดอายุความไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ตามแบบ พน. ๑๒ ท้ายระเบียบนี้**

กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดี ตามระเบียบข้อ ๓๔

ผู้อำนวยการต้องจัดส่งเอกสารหลักฐาน**เสนออธิบดี**เพื่อพิจารณา
ดังต่อไปนี้

๑. **สำนวน** ซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พร้อมพยานหลักฐาน
ที่ใช้การฟ้องคดีต่อผู้กระทำความผิดทางวินัยทั้งหมด .
๒. **ความเห็นของพนักงานอัยการ**ที่สั่งไม่ฟ้องคดีและ
๓. **ความเห็นของผู้อำนวยการ**ที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงาน
อัยการ

กรณีพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดี

กรณีที่**อริบดีไม่เห็นด้วย**กับความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ

↳ ให้**ทำความเข้าใจ**จัดส่งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งของพนักงานอัยการที่มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดี เพื่อให้มีคำสั่งชี้ขาดต่อไป

กรณีที่**อริบดีเห็นด้วย**กับความเห็นสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ

↳ ให้จัดส่งความเห็นให้พนักงานอัยการที่สั่งไม่ฟ้องคดี**ทราบ**

อายุความ ตามระเบียบข้อ ๓๖

ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายใน**กำหนดสองปี**นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

***คำว่า “**นับแต่วันกระทำความผิด**” หมายถึง วันที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการ หรือพนักงานอื่นในสังกัดของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พบการกระทำความผิดทางพินัยจริง ๆ

คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ตามระเบียบข้อ ๓๗

คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัย ครบถ้วนแล้ว
- (๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย
- (๓) เมื่อความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่ **เปรียบเทียบแล้ว**
- (๔) เมื่อคดีขาดอายุความ ตามข้อ ๓๖
- (๕) เมื่อ พ้นกำหนดเวลาห้าปี นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุด

เมื่อเข้าเหตุข้อใดข้อหนึ่งตามข้อ ๓๗ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ **มีคำสั่งยุติเรื่อง** และดำเนินการตามข้อ ๒๓

หมวด ๗

บทเบ็ดเตล็ด

สรุปผลการดำเนินงาน

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลได้และแยกตามประเภทฐานความผิด เสนอต่อผู้อำนวยความสะดวกเพื่อแจ้งให้อธิบดีทราบภายในเดือนตุลาคมของทุกปี เพื่อเปิดเผยผ่านระบบสารสนเทศของหน่วยงาน ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

รายงานการส่งปรับเป็นพินัย อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่มีคำสั่งยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
- (๒) จำนวนคดีที่มีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (๓) จำนวนคดีที่ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ
- (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาล
- (๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นการกระทำความผิดทางพินัย
- (๖) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา
- (๗) จำนวนค่าปรับทั้งหมดมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและที่ได้รับชำระ
- (๘) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามข้อ ๓๒ โดยแยกตามแต่ละประเภทของคำสั่ง
- (๙) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกำหนด

ขอจบการบรรยาย

ข้อซักถาม

นิยาม

ตามข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่”

หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

นิยาม

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่”

หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

นิยาม

คำสั่งกระทรวงแรงงาน ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

- อธิบดี รองอธิบดี และผู้ตรวจราชการกรม
- ประเภทอำนวยการ
- ประเภทวิชาการ

ลูกจ้างประจำ → ครูฝึกฝีมือแรงงาน

นิยาม

พนักงานราชการ

- นักวิชาการพัฒนาฝีมือแรงงาน
- นิติกร
- ครูฝึกฝีมือแรงงาน

พนักงานตรวจแรงงาน

- ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
มาตรา ๔๕ (๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ
หรือออกคำสั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมา
ประกอบการพิจารณา

- ผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก
- ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบ
มาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ผู้ประกอบกิจการ

อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

- ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ
- บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

**อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
มาตรา ๔๕ (๒) มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ดังต่อไปนี้ ในระหว่าง
เวลาทำการ**

- สถานที่ฝึก
- ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
- ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- สถานประกอบกิจการ
- ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ

อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- ผู้ดำเนินการฝึก
- ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ผู้ประกอบกิจการ
- ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ
- บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

อำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๗

ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ต้องแสดงบัตรประจำตัว

การตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในบางกรณี

- พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องตรวจตามแต่ละฐานความผิดที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๒๔

- ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาต

 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป ปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ผู้ที่ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓ ประกอบมาตรา ๔๙ วรรคสี่

- ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท

- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท

- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป ปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานถูกสั่งพักใช้หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่
- มีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๑ ประกอบมาตรา ๒๖/๓

- ผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด โดยไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๑,๕๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๓,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- งานดังกล่าวเป็นสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดหรือไม่
- ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวมีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถหรือไม่ และหนังสือรับรองหมดอายุหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๒

- ผู้จ้างงานผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือ ลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ผู้ประกอบกิจการมีการจ้างงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนดจำนวนเท่าใด
- ผู้ประกอบกิจการได้จ้างงานผู้มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๓

- ผู้ดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ
ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) โดยไม่ได้รับหนังสือรับรอง
การเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถจากนายทะเบียน

➔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือไม่
- หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหมดอายุหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๓

-ผู้ดำเนินการเป็นผู้ประเมินโดยไม่ได้รับหนังสือ
รับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินจากนายทะเบียน

ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ประเมินมีหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินหรือไม่
- หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมินนั้นหมดอายุหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๔

- ผู้ที่ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการ
กิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้
ความสามารถโดยไม่ได้รับอนุญาต

ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๑,๕๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๓,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ผู้ประกอบกิจการซึ่งใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหรือไม่

การตรวจตามฐานความผิด

ฐานความผิด ตามมาตรา ๕๓/๖ ประกอบมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม

- ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมิน
ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถใน
ระหว่างถูกสั่งให้หยุดดำเนินการ

ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

- กระทำความผิดครั้งที่ ๑ ปรับ ๑,๕๐๐ บาท
- กระทำความผิดครั้งที่ ๒ ปรับ ๓,๐๐๐ บาท
- กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งที่ ๓ เป็นต้นไป
ปรับ ๕,๐๐๐ บาท

การตรวจตามฐานความผิด

การตรวจ

- ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมิน ถูกสั่งให้หยุดดำเนินการหรือไม่
- มีการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถในระหว่างที่ถูกสั่งให้หยุดดำเนินการหรือไม่

การเปรียบเทียบความผิด

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.

๒๕๔๕ มาตรา ๕๓/๗

- บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

➔ **นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้**

ขั้นตอนการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่

➡ ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้ง
ที่เข้าทำการตรวจ

➡ บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าตรวจตามแบบบันทึก
การตรวจ

➡ เมื่อพบการกระทำผิด ให้ดำเนินการตามระเบียบ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและ
เปรียบเทียบความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนา
ฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒

เริ่มต้นการดำเนินคดี

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิด และรู้ตัวผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ (ตามระเบียบฯ ข้อ ๕)

พนักงานเจ้าหน้าที่

มีหนังสือเรียกผู้กระทำความผิด

มาให้ถ้อยคำ ณ ที่ทำการของ

พนักงานเจ้าหน้าที่ (แบบ ปท.๑)

เมื่อผู้กระทำความผิดมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามระเบียบฯ ข้อ ๖

แจ้ง

พนักงานเจ้าหน้าที่

๑. **ข้อเท็จจริง**เกี่ยวกับการกระทำ
ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิด
๒. **ข้อหา**ที่ต้องการว่ากระทำความผิด

สอบถาม

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ต้องการ**จะให้**การอย่างไรหรือไม่

ประเภทของคำให้การ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า
กระทำความผิดและแจ้งข้อหาที่ต้องการว่ากระทำความผิด ผู้กระทำความผิดจะ
เปลี่ยนฐานะเป็นผู้ต้องหา

โดยผู้ต้องหาไม่มีสิทธิให้การอย่างใดก็ได้

ไม่ว่า

- ให้การรับสารภาพ
- ให้การปฏิเสธ
- ไม่ประสงค์จะให้การ

พนักงานเจ้าหน้าที่จัดบันทึก
คำให้การ และให้ผู้ต้องหา
ลงลายมือชื่อไว้ด้วย
(แบบปท.๒)

กรณีผู้ต้องการให้การรับสารภาพ

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบว่า **ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้**

๒. หากผู้ต้องหา**ยินยอมให้เปรียบเทียบ**

↳ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่**บันทึกคำยินยอมให้เปรียบเทียบลงในบันทึกคำให้การ** และให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อไว้ด้วย (ลงลายมือชื่อครั้งที่ ๒ ใน**แบบปท.๒**)

๓. หากผู้ต้องการให้การรับสารภาพ แต่**ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ**ในบันทึกคำให้การ

↳ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่**บันทึกเหตุดังกล่าวไว้ท้ายบันทึกคำให้การ**ด้วย

กรณีผู้ต้องการให้การรับสารภาพ

เมื่อผู้ต้องการให้การรับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบ
(ตามระเบียบฯ ข้อ ๗)

พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นในการ
เปรียบเทียบ (แบบ ปท.๓)

โดยมีเอกสารประกอบ ดังนี้

- สำเนาหนังสือเรียกให้มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่
- บันทึกคำให้การ และ
- เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

กรณีผู้ต้องการให้การรับสารภาพ

การพิจารณามีความเห็นให้เปรียบเทียบ

เมื่อนายทะเบียนได้รับสรุปข้อเท็จจริงและ
ความเห็นในการเปรียบเทียบจากพนักงานเจ้าหน้าที่
แล้ว ให้พิจารณาเปรียบเทียบตามบัญญัติอัตรา
เปรียบเทียบท้ายระเบียบนี้

(ตามระเบียบฯ ข้อ ๘)

กรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ

เมื่อนายทะเบียนมีความเห็นให้เปรียบเทียบแล้ว

พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบ และ

๒. แจ้งให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่นายทะเบียนเปรียบเทียบ

ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่

(กล่าวคือ ผู้ต้องหาสามารถชำระค่าปรับได้ในวันที่มารับทราบข้อหา และให้การได้ในวันเดียวกัน)

กรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่อยู่หรือไม่อาจชำระค่าปรับได้ในวันที่นายทะเบียนมีความเห็นให้เปรียบเทียบ

- ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ต้องหามาชำระค่าปรับตามที่นายทะเบียนเปรียบเทียบ ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ **ภายในสิบห้าวัน** นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความเห็นให้เปรียบเทียบ **(แบบ ปท.๔)**

กรณีผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ

เมื่อผู้ต้องหานำเงินมาชำระค่าปรับ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับ
ดำเนินการ ดังนี้ (ตามระเบียบฯ ข้อ ๙)

๑. ออกใบเสร็จรับเงินในราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่
ผู้ต้องหา และ

๒. ส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เพื่อบันทึกการชำระค่าปรับไว้ท้าย (แบบ ปท.๓)

๓. เงินค่าปรับให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๐)

๑. ผู้กระทำความผิดไม่มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่
๒. ผู้ต้องหา มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่ไม่ประสงค์จะให้การ หรือให้การปฏิเสธ หรือผู้ต้องหาไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบันทึกคำให้การ
๓. ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ แต่ไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ
๔. ผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบแล้ว แต่ไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนด

วิธีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนของสถานีตำรวจในท้องที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้น (แบบ ปท.๕) ตามระเบียบฯ

ข้อ ๑๑

พยานหลักฐาน ได้แก่

- สรุปรายชื่อเท็จจริงและความเห็นในการเปรียบเทียบ
- สำเนาหนังสือเรียกให้มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่
- บันทึกคำให้การ

ชั้นพนักงานสอบสวน

กระบวนการเปรียบเทียบความผิด ต้องเกิดจากความสมัครใจของผู้กระทำความผิด ดังนั้น กรณีบุคคล ๒ ประเภท ได้แก่

๑. กรณีผู้กระทำความผิด **ไม่มาพบพนักงานเจ้าหน้าที่** หรือ
๒. ผู้ต้องหามาพบพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่ **ไม่ประสงค์จะให้การ** หรือ **ให้การปฏิเสธ** หรือผู้ต้องหา **ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ** ในบันทึกคำให้การ

ต้องถือว่า บุคคลดังกล่าวข้างต้น ยังไม่เข้าสู่กระบวนการเปรียบเทียบความผิด ตามระเบียบกรมพัฒนาฝีมือแรงงานว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาและการเปรียบเทียบความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒

ชั้นพนักงานสอบสวน

ดังนั้น หากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามข้อ ๑๐ (๑) หรือ (๒) ให้การรับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนและยินยอมให้เปรียบเทียบพนักงานสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจ ส่งสำนวนการสอบสวนมายัง นายทะเบียน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ (ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๒)

ทั้งนี้ ให้ถือว่าสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนเป็น เอกสารของพนักงานเจ้าหน้าที่ (กล่าวคือ สำนวนการสอบสวนถือเป็นสรุปข้อเท็จจริงและความเห็นในการเปรียบเทียบในตัว)

ชั้นพนักงานสอบสวน

ภายหลังที่ได้รับสำนวนการสอบสวนคืนมาจากพนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการต่อไป ดังนี้

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่นำสำนวนการสอบสวนเสนอต่อนายทะเบียนให้พิจารณาเปรียบเทียบตามบัญชีอัตราการเปรียบเทียบ

๒. เมื่อนายทะเบียนมีความเห็นให้เปรียบเทียบแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ต้องหาทราบ และแจ้งให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับ

๓. เมื่อผู้ต้องหานำเงินมาชำระค่าปรับตามที่นายทะเบียนเปรียบเทียบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินในราชการกรมพัฒนาฝีมือแรงงานให้แก่ผู้ต้องหา และส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกการชำระค่าปรับต่อไป

ชั้นพนักงานสอบสวน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเปรียบเทียบ
ความผิดจนเสร็จสิ้น ให้แจ้งผลการดำเนินการให้
พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว

ติดตามความคืบหน้า

ภายหลังแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน
แล้ว

- ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตามความคืบหน้าของการ
ดำเนินคดีเป็นระยะ และเมื่อคดีถึงที่สุด (ศาลมีคำพิพากษา) หรือ
คดีเลิกกันแล้ว (มีการชำระค่าปรับครบถ้วน) ให้บันทึกผลคดีไว้
ในประวัติผู้กระทำความผิด (ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓)

ให้อธิบตีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานรักษาการตามระเบียบ
นี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์
หรือแนวปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๔)